

Posudek vedoucího diplomové práce
(ve smyslu čl. IV odst. 3 vyhlášky děkana FPR č. 30D/2012)

Název práce: Dualita soudního přezkumu správních rozhodnutí
Diplomant/ka: Renata Průšová
Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast

1. Zadání a cíl práce:

Cílem práce dle diplomantky nebyl „...popis řízení u soudu dle SŘS a OSŘ“, nýbrž snaha o zaměření se především na podstatu a význam přezkumu správních rozhodnutí“, ale „...vymezit podstatu duality soudního přezkumu, kdy jednotlivá řízení dle SŘS a páte části OSŘ se od sebe liší a v každém řízení se domáháme něčeho jiného.“ (str. 7)

Tento cíl odpovídá zadání práce.

2. Přístup studenta k řešení zadaného úkolu, původnost a úroveň práce s prameny:

Studentka si ne zvolila nijak snadné téma. Jde o problematiku, která věcně spadá do práva veřejného (soudní proces), pedagogicky na právnických fakultách bývá rozdělena mezi civilní soudní proces a správní právo a v neposlední řadě vychází z právní duality, kterou pokrývají kurzy od teorie práva, přes právo ústavní až po právo občanské či správní. Samotná dualita soudního přezkumu pak představuje nepřilíš snadno uchopitelnou (jakkoliv v našich právních podmínkách již vcelku tradiční) problematiku, která v sobě obsahuje celou řadu otázek, které je třeba v rámci odborného pojednání neopomenout a pokusit se je zodpovědět.

Jsem moc rád, že již v úvodu svého posudku mohu napsat, že diplomantka se s náročným úkolem, který zpracování tohoto tématu představuje, vypořádala více než zdařile. Její práce představuje kvalitní a dostatečně fundovaný text ve většině částí přesahující rovinu pouhé deskripce, tak časté u (pohříchu nejen) složitých právnických témat. Diplomantka ve svém výkladu často rozebírá problematické aspekty do hloubky a to nejen za pomoci velmi reprezentativního vzorku podkladových materiálů (sestavujícího z obecných i specializovaných monografií, článků z odborných periodik, ale pochopitelně také soudní judikatury), ale také na základě vlastních postojů a odborných závěrů. V neposlední řadě je třeba vyzdvihnout ten fakt, že autorka překonala i obtížně vyplývající z nepříjemného faktu, že zvolená právní oblast se v posledních letech stala předmětem celé řady zásadních změn, které dosud nebyly zcela reflektovány odbornou literaturou (velké novely SŘS a OSŘ, vyvlastňovacího zákona, stejně jako rekodifikace českého civilního práva atp.).

Pokud se v textu objevují nedostatky, jde o opravdové marginálie. Nepříjemné jsou pochopitelně gramatické lupy (str. 17 – správní soudy nepovažovali, str. 18 – podpurný (malé „p“) a garanční rolnický a lesnický fond, str. 32 – názory, které dualismus práva odmítali atp.), nalézt lze i určité – ale naštěstí zcela výjimečné – formulační nepřesnosti (str. 52 – je otázka, nakolik lze v případě řízení dle V. části OSŘ hovořit o „přezkumu“, navíc když sama diplomantka zde hovoří jen o „určité povaze přezkumného řízení“) či snad i formální „nedostatky“ (někdy by textu výrazně prospělo častější rozdělení do odstavců, aby se čtenář nemusel „brodit“ monolitem hutného textu, viz např. str. 36, ale i jinde).

Z hlediska metodologického, a to je asi nejzávažnější výtka, již lze vůči práci formulovat, pak zaráží nejen to, že historické pojednání o správním soudnictví předchází jeho pojmovému vymezení (autorka tak prezentuje historický vývoj něčeho, co ještě pojmově

nedefinovala), ale zejména pak skutečnost, že samo vymezení správního soudnictví jako takového (tj. pojmu, který není ani zdaleka jednoznačný ve svém významu) zde téměř zcela absentuje. Autorka mohla (a měla) vyjít ze širších teoretických základů soudního přezkumu (kontroly) veřejné správy a na těchto základech vybudovat svůj následný výklad. Jde tedy o chybu relativně podstatnou, byť však nikoliv zásadně snižující kvalitu předložené práce (lze ji tedy vnímat zejména jako doporučení pro případné další rozpracování).

3. Přínos práce a aktivita studenta během zpracování:

Studentka několikrát využila možnosti konzultace při zpracování své práce, zároveň však projevila výraznou míru samostatnosti. Mé poznámky, podněty či rady ke zpracování zpravidla reflektovala.

K přínosu práce již viz výše.

4. Celkové hodnocení práce:

Předložená diplomová práce jednoznačně splňuje všechny obsahové, formální i metodologické požadavky kladené na závěrečné práce studentů magisterského stupně oboru Právo a lze ji tak doporučit pro připuštění k obhajobě. Byť závěrečné hodnocení ještě samozřejmě může být upraveno v závislosti na úrovni ústní obhajoby, práci jako takovou navrhuji hodnotit stupněm „Výborně“.

Kromě výše uvedeného připojuji, že si umím velmi dobře představit použití této diplomové práce jako výchozího materiálu pro další rozpracování například pro potřeby práce rigorózní.

5. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V rámci ústní obhajoby by autorka mohla „napravit“ výše zmíněný obsahový nedostatek a pohovořit o pojmu a podstatě správního soudnictví.

V Plzni dne 4/5/2014

Podpis autora posudku